

EL PLA DE DÉU, AMAGAT EN EL SILENCI DELS SEGLES

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

El naixement de Jesús a Betlem és un Misteri insondable i un fet històric molt concret que tenen en el seu rerefons, la Mare de Déu i un sagrat missatger, l'àngel Gabriel, per l'anunci del qual hem conegut l'Encarnació del Fill de Déu.

La litúrgia d'avui és un devessall de temes profunds. Aquests sintetitzen la teologia de l'Encarnació, que té com a actor diví l'Esperit Sant qui fecundà les entranyes de Maria.

Vegem amb admiració els temes essencials del relat evangèlic d'avui: l'amor del nostre Déu, que es fa carn de la nostra carn; l'Esperit Sant damunt Maria, que revela la personalitat única del qui serà el seu Fill; la resposta obedient de Maria a la paraula de l'àngel.

Tot i el protagonisme de Maria, el relat és, no obstant, predominantment cristològic: ens hi és revelada la veritable identitat de Jesús, Fill de Déu; sí, ha estat de Déu la iniciativa de la seva Encarnació.

La concepció humana de Jesús s'ha produït per l'acció de l'Esperit Sant. I el relat acaba amb les paraules de Gabriel que assegurin que a Déu res no li és impossible.

¿Què és l'Encarnació de Déu sinó la voluntat divina que ha volgut plantar la seva tenda entre nosaltres? I la tenda té lloc en el si de Maria. És a Maria a qui es revela per primera vegada que «Déu és Emmanuel» quan l'àngel afirma: «El Senyor és amb tu». Aquest és el centre de tot el relat: la presència del Verb encarnat en el Fill Jesús per obra de l'Esperit Sant.

Aquest text de l'evangeli de Lluc cal llegir-lo gairebé de genolls, amb to cristològic, ja que és en Jesús on s'hi ha revelat el pla de Déu amagat en el silenci dels segles.

Estiguem doncs a punt per acollir Jesús en qui, com ha escrit Jacques Leclercq, «Déu s'ha fet home. Ser home, doncs, és meravellós».